

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2018. február 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott neve és társa ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2017. november 9. napján kelt 7.B.10/2016/36. ítéletét I.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja azzal, hogy

az I.r. vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzás összege: 150.000 (százötvenezer) Ft,

a még lefoglalt 637.500 (hatszázharminchétezer-ötszáz) Ft-ot és a Székesfehérvári Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.244/2015. szám alatt kezelt 194. szám alatti ...forgalmi rendszámú motorkerékpárt és a hozzá tartozó 190. szám alatti indítókulcsot és 195. szám alatti forgalmi engedélyt a bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

A Bj.244/2015. szám alatt kezelt 19. sorszám alatti olló kivételével a 17., 18., 25., 26., 188., 189. sorszám alatti bűnjelek megsemmisítését rendeli el.

I.r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege 6.804.280 (hatmillió-nyolcszáznegyezer-kettőszáznyolcvan) Ft, míg 941.959 (kilencszáznegyvenegyezer-kilencszázötvenkilenc) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy az előzetes értékesítésből befolyt 16.000 (tizenhatezer) Ft-ot az I.r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség biztosítására rendeli visszatartani.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék a 2017. november 9. napján kihirdetett 7.B.10/2016/36. számú ítéletével két vádlott büntetőjogi felelősségéről rendelkezett.

I.r. vádlott vádlott bűnösségét megállapította kábítószer-kereskedelem büntetében a Btk.176.§ (1) és (3) bekezdés szerint, ezért 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámította a szabadságvesztésbe a terhelt által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt. Megállapította, hogy I.r. vádlott terhelt a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Vagyonek Kobzást rendelt el vele szemben a tőle lefoglalt 787.500 Ft tekintetében. A helybenhagyás mellett lefoglalt és a vádlott tulajdonát képező motorkerékpár vonatkozásában elutasította a vagyonek Kobzásra tett indítványt. Rendelkezett a vádlottnál lefoglalt,

kábítószerek termesztéséhez és csomagolásához használatos eszközök elkobzásáról, az egyéb bűnjelek jogi sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről. Az eljárás során lefoglalt tárgyak (műszaki berendezések) előzetes értékesítéséből befolyt 16.000 forintot az I.r. vádlott által viselendő bűnügyi költségbe rendelte beszámítani.

II. r. vádlott neve II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása vétségében a Btk. 178.§ (1) bekezdés és (6) bekezdés alapján, ezért megrovásban részesítette. Kötelezte a cselekvőségével összefüggésben felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A II.r. vádlott vonatkozásában az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

Az ügyész az I.r. vádlott terhére jelentett be fellebbezést a szabadságvesztés és mellékbüntetés tartamának felemelése, valamint a fegyház fokozat megállapítása érdekében. Az I.r. vádlott és védője eltérő minősítésért, valamint enyhítésért fellebbeztek.

A *Győri Fellebbviteli Főügyzség BF.6/2018/I-I. számú átiratában* az ügyész fellebbezését módosított formában tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítást és túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg.

Mindkét tényállási pont kiegészítését és helyesbítését szorgalmazta a kábítószer jellege, mennyisége tekintetében, a vegyész-szakértői vélemény és a BSZKI adott évre vonatkozó átlagos hatóanyag táblázata alapján.

Kifejtette, hogy a törvényszék teljesítette az indokolási kötelezettségét, amikor a rendeltezésre álló bizonyítékok részletes értékelése alapján elvetette az I.r. vádlott változó tagadását a kábítószer forgalmazása tekintetében. A megalapozott tényállás tükrében okszerű következtetést vont le I.r. vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény minősítése is. Kifogásolta azonban a bűnösségi körülményeket, mert álláspontja szerint több olyan szempontot is a terhelt javára írt a törvényszék, amely nem lehet enyhítő hatású. Ezek korrekcióját indítványozta.

Rámutatott, hogy a kiszabott büntetés az enyhítő körülmények mellett is több évvel elmarad az irányadó, de az ítéletben nem rögzített 12 év 6 hónapos középértéktől. A büntetésben nem jelenik meg a kábítószerral kapcsolatos bűncselekmények kiemelkedő tárgyi súlya. Az általános megelőzés érdekében szigorúbb joghátrány alkalmazása indokolt. Indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú döntést változtassa meg; emelje fel a kiszabott szabadságvesztés, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés időtartamát. Az eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot az I.r. vádlott betegségére tekintettel nem támadta. Indokolatlannak tartotta azonban azt a méltányos rendelkezést, hogy az elsőfokú bíróság a felmerült tetemes bűnügyi költségből csak 3 millió forint megfizetésére kötelezte I.r. vádlottat. Véleménye szerint nem lehet a cselekmény tárgyi súlyával való aránytalanságra hivatkozni, és csak azokat a tételeket lehet kivonni, amelyek nem az I.r. vádlott cselekvőségével szoros összefüggésben merültek fel. Ily módon csupán 997.966 forint költség maradhat az állam terhén a csaknem 8 millió forintból. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság 6.733.273 forint viselésére kötelezze az I.r. vádlottat és a tulajdonát képező, neki kiadni rendelt motorkerékpárt tartsa vissza a bűnügyi költség biztosítására.

I.r. vádlott meghatalmazott *védője* az *átiratra tett észrevételében* kiterjesztette jogorvoslati kérelmét a hatályon kívül helyezés irányába is. Elsődlegesen továbbra is a minősítés megváltoztatását kérte, mert álláspontja szerint nem bizonyított, miszerint I.r. vádlott adott el kábítószert II.r. vádlott és A.A. részére. Ezért a terhére csupán a Btk. 178.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b/ pont szerinti kábítószer birtoklása büntette állapítható meg. A kedvezőbb minősítés okán és a terhelt súlyosbodó skizofrén betegsége miatt - másodlagosan - a büntetés jelentős enyhítését látta indokoltnak.

Harmadlagosan az ítélet megalapozatlansága (felderítetlenség) következtében annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását szorgalmazta.

Ez utóbbi kérelmét arra alapította, hogy már a nyomozás során sem sikerült a terhelt lakásában lefoglalt kábítószer pontos hatóanyag tartalmát megállapítani. A 2014. augusztus 28. napján lefoglalt növényi anyag törmelék fajtánként volt 8 zacskóban elkülönítve, ennek ellenére a vegyészszakértő nem külön-külön mérte meg az egyes csomagokban lévő marihuána fajták totál THC tartalmát. A lefoglalt 139 tő, különböző kendernövény esetében olyan szabálytalanság történt, hogy a botanikus szakértő csak méretenként vett mintát, fajtánként nem. Az is a terhelt hátrányára befolyásolta a mennyiség megállapítást, hogy a növények között sok volt a beteg egyed és a nőivarúval közel azonos számú volt a férfiivarú palánták száma, amelyek nem hordoznak THC tartalmat. Az elsőfokú eljárásban ezek tisztázására előterjesztett bizonyítási indítványt a törvényszék elutasította, így a tényállás felderítetlen maradt.

A védő akként reagált az ügyészi fellebbezés tartalmára, hogy az I.r. vádlott cselekménye nem tekinthető „klasszikus” kereskedői magatartásnak, mivel - ha bizonyított is lenne -, havonta egy-egy esetben történt kábítószer átadás, ezért a haszonszerzési célzat kizárt. A büntetés súlyosítása ellen hatnak ezen túl azok az enyhítő körülmények, melyeket az elsőfokú bíróság értékelt; vagyis a bűntetlenség, a jelentős időmúlás, a részbeni beismerés, valamint a terhelt, rendezett személyi viszonyai, rendszeres munkavégzése, egyre súlyosbodó betegsége.

A járulékos kérdések vonatkozásában a védő kérte az I.r. vádlottól lefoglalt készpénz kiadását, mivel annak legális eredetét a terhelt és édesanyja okiratokkal, valamint meg nem cáfoltt azon vallomással igazolta, hogy az összeg céges bevétel volt, melyet az édesapa elől rejtettek a vádlott szobájába.

A másodfokú bíróság *nyilvános ülésén* megjelent ügyész az átiratában foglaltakat változatlan formában fenntartotta és cáfolta a védelmi fellebbezés érvrendszerét.

Álláspontja szerint a tényállás nem felderítetlen és az átiratban jelzett pontosításokkal teljesen megalapozottá válik. Az elsőfokú bíróság csak azt a 139 tő cannabis növényt rögzítette a tényállásában, amelyet a házkutatás során a botanikus szakértő a védő jelenlétében válogatott ki. Már ekkor elkülönítették a beteg egyedeket, és ez önmagában is megalapozza a jelentős mennyiséget. Az I.r. vádlottól lefoglalt, feldolgozott formában lévő kábítószer az összes hatóanyag-tartalma méréssel lett meghatározva és a jelentős mennyiség alsó határának csaknem négyszerese. Tehát nem kizárólag ez a termesztett és lábon álló 139 tő alapozza meg a vádlott terhére rótt bűncselekményt. Az a megoldás, amellyel az elsőfokú bíróság élt, nevezetesen, hogy tőszám alapján meghatározza a jelentős mennyiség túllépését, majd a belső hatóanyag tartalom alapján annak mértékét, nem helyes. Jelen esetben ez azért nem okoz minősítésbeli gondot, mert - függetlenül attól, hogy ennek a 139 tőnek hány százaléka volt férfi, illetve női ivarú - a hatóanyag tartalma is olyan magas volt, ami a jelentős mennyiség alsó határát önmagában véve meghaladta.

A büntetés kiszabása körében az ügyész rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány önmagában és általában nem enyhe, de jelen ügy összes körülményeit tekintve kifejezetten méltányos. Az ehhez kapcsolódó indokolás téves, mivel a jelentős mennyiség alsó határát csaknem négyszeresen meghaladó mennyiségre nem lehet azt mondani, hogy a vádlott javára írandó, mert a - kereskedés esetén egyébként nem értelmezhető - különös mennyiség alsó határához képest nem számottevő. Nem lehet enyhítő körülmény, hogy a rendes fogyasztó átlagos napi adagjának 560 - szorosát foglalták le I. r. vádlottnál, arra hivatkozással, miszerint a gyakorlatban több ezerszeres szokott lenni az általános előfordulás. Ezért indítványozta az ügyész a kiszabott szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés tartamának jelentős mértékű felemelését a különös részi középérték közelébe. Azt nem kifogásolta, hogy a bíróság a terhelt súlyosbodó betegségét nyomatékkan vette figyelembe, mert ennek meg is kellett nyilvánulni az egyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapításában.

A lefoglalt motorkerékpár jogi sorsával kapcsolatban nem vitatta, hogy azt a terhelt ezt nem a kábítószer értékesítéséből vásárolta, hanem az édesanyjától kapta ajándékba. Ugyanakkor az eljárás során csaknem 8 millió forint bűnügyi költség merült fel, mely I.r. vádlott büntetőjogilag értékelt magatartásával nagyobb részben összefügg. Ezt a terheltnek marasztalása esetén meg kell fizetnie, melyre részben fedezetül szolgálhat a lefoglalt motorkerékpár, amely a tulajdonát képezi. Ezért kérte, hogy a másodfokú bíróság a terhelt részére kiadni rendelt motorkerékpárt a bűnügyi költség biztosítására tartsa vissza. A viselendő bűnügyi költség mértékének megállapításával kapcsolatos indítványát változatlanul fenntartotta, miszerint az állam terhén kizárólag azokat a szakértői költségeket lehet hagyni, amelyekkel összefüggésben nem állapított meg tényállást, így különösen a második szemle alkalmával lefoglalt csaknem 300 tő kender, illetőleg kábítószer törmelék bevizsgálásának költségét.

Összefoglalva indítványozta a büntetés súlyosítását, a motorkerékpár kiadására és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezések megváltoztatását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

I.r. vádlott vádlott meghatalmazott *védője* perbeszédében - a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltak szerint - az elsőfokú ítélet megváltoztatását; enyhébb jogi minősítés megállapítását és jelentős enyhítést, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, továbbá az ügyészi fellebbezését elutasítását kérte.

A hatályon kívül helyezési indítványát a nyomozás során elkövetett eljárási hibák eredményeként előállt felderítetlenségre alapította. A 2014. augusztus 30-i szemle és lefoglalás adatait kirekesztette az elsőfokú bíróság a tényállás köréből, de a védő álláspontja szerint a két nappal korábbi lefoglalás sem volt teljesen szabályos. Az első házkutatás alkalmával, amikor a vádlottat és édesanyját bevitték a rendőrségre, kihívtak a helyszínre egy botanikust, akiről nem lehet megállapítani, hogy mikor érkezett, mikor távozott, mikor volt jelen a szemlén. A jelen lévő hatósági tanú viszont nem látta a tőszámlálást. A botanikus tanúkihallgatása alkalmával megállapítást nyert, hogy valóban ott volt a helyszínen, viszont nem tudott nyilatkozni arról, hogy hogyan alakult a hím és női ivarú egyedek száma. Tekintettel arra, hogy a botanikus sem emlékezett a lefoglaláskor tapasztalt körülményekre, nem tudni, hogy mire alapozták a vegyész-szakértők véleményeiket. Így megalapozatlan az ítéletben írt a hatóanyag tartalom, ezért indokolt az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú eljárás megismétlése.

Arra az esetre, ha az ítélet tábla nem ad helyt a hatályon kívül helyezési indítványnak, kitartott a védő azon érvelése mellett, miszerint nem lehet az I.r. vádlott terhére bizonyítani a kereskedelmi tevékenységet, kizárólag az alapesetre (azaz a köztes mennyiségre) elkövetett birtoklást. I. r. vádlott neve védekezése alapján - a minősítést meghatározó mennyiség megállapítása körében - körülbelül a termesztett egyedek számának fele vehető figyelembe, ami valójában THC-t tartalmazott, ily módon nem bizonyítható, hogy a tövek száma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta.

Ha marad is a jelentős mennyiség, akkor sem támasztja alá hitelt érdemlő bizonyíték, hogy az I.r. vádlott a termesztett növényekkel kereskedett volna. A védekezésével szemben kizárólag az a két személy állítása áll, akiknek a tényállás szerint értékesített, e vallomások azonban egymásnak és önmaguknak is ellentmondóak. Hogyha adott is át, nyomatékosan hangsúlyozni kell, hogy ezeknek a személyeknek korábbi időpontokban történt az átadás, mint ahogyan ezt a 139 tővet I. r. vádlott neve elkezdte termesztetni. **B.B.** tanúvallomása szerint 2014 előtt az I.r. vádlott önáló virágföldet vagy növényi tápszert nem vásárolt. Az eszközök beszerzése is 2014-ben történt, arra pedig egyáltalán nem áll rendelkezésre adat, hogy a vádlott ebből a termesztett mennyiségből bárkinek értékesített volna.

A törvényszék által hivatkozott 1/2007. Büntető Jogegységi döntés nem azt az indokolást foglalja magában, amit az elsőfokú bíróság kiemelt, mert a kereskedelmi tevékenység olyan összetett elkövetési magatartás, amelyhez sokkal több pluszmagatartás kell, mint amit az I.r. vádlott kifejtett.

Fel kellett volna deríteni azoknak a személyeknek a körét, akiknek értékesíteni szánta a drogot, mert vevő hiányában a rendszeres hasznoszerzést nem lehet megállapítani. Mindezen körülmények azt támasztják alá, hogy a vádlott semmi másra, mint saját használatra termelte a kábítószer, melyet alátámaszt az is, hogy 2003-2004 óta rendszeres fogyasztó volt. Sajnos a betegségét is a kábítószer fogyasztás indukálta, amely egyre súlyosbodik.

A védő ismét nyomatékkaal hívta fel a figyelmet a védeence javára írható büntetékiskizabási szempontokra; elsősorban a romló egészségi állapotára, és a joghátrány enyhítését kérte. Egyéb rendelkezésekkel kapcsolatban kifejtette, hogy a bűnügyi költségről és a motor kiadásáról hozott döntéssel egyetértett. Ezen túlmenően kérte a készpénz kiadását is, mivel álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróság azon indokolása, miszerint azért nem tekinthető a gazdasági társaság vagyonának, mert nem volt benne a cég adóbevallásában. Azért nem volt benne, mert még nem volt aktuális a bevallás megtétele. Álláspontja az volt, hogy - a megfordult bizonyítási tehernek eleget téve - meg nem cáfolható módon alátámasztotta a vádlott és édesanyja a lefoglalt pénzösszeg törvényes, a kábítószer természetétől független eredetét.

Megjegyezte, hogy nem minden bűnjelről történt meg az elsőfokú bírói rendelkezés, mert lefoglalásra került a védeence szobájából szekrény, a természető helyiségből lámpák, amelyek eléggé nagy értékű tárgyak, amiknek az értékesítésével lenne fedezet a bűnügyi költség megfizetésére.

I.r. vádlott vádlott *az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában* csatlakozott a védőjéhez. Elismerte a kábítószer természetét körülbelül 50 női egyeddel számolva. Előadta, hogy ez saját használatra, rekreációs célra tartott cannabis volt, amelynek a totál THC tartalma összesen nem érheti el a 10%-ot. Volt olyan törmelék a lefoglalt anyagban, amit darált készárunak vett, annak semmilyen hatása sem volt. A természető berendezés tekintetében úgy nyilatkozott, hogy több mint 2-2,5 millió forintot ér, amit kért beszámítani a bűnügyi költségbe. Az elmeállapotáról elmondta, hogy 2009 óta egyre csak romlik, skizofrénia, kettős személyiség, személyiségzavar betegségei fennállnak, rendszeresen jár orvoshoz, szedi a gyógyszereket, de így sem javult.

A Győri Ítéltőábla, mint másodfokú bíróság a Be. 348.§ (1) és 349.§ (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző eljárással bírálta felül, és az ügyész súlyosítás iránti és a védelem minősítés változtatása, továbbá enyhítésre és hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezéseit nem találta alaposnak.

Megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat nagyobb részben megtartotta és nem vétett olyan relatív vagy abszolút hatályú eljárási hibát, mely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

Sérültek viszont a Be. 554/K.§-ában foglalt, a kiemelt ügyek soronkívülségére vonatkozó rendelkezések az alábbiak szerint.

Az ügyész eredetileg a Székesfehérvári Járásbíróságon emelt vádat a 2015. május 11. napján kelt B.5104/2014/26. számú vádiratával, melyet a 2015. augusztus 6. napján kelt meghallgatási jegyzőkönyvben foglalt terhelti nyilatkozat és megállapodás alapján azzal egészített ki, hogy I.r. vádlott a tárgyaláshoz való jogáról lemondott. Indítványozta, hogy a bíróság - a Btk. 176.§ (1) bekezdésbe ütköző átadással elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és a Btk. 178.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont szerinti természetőssel megvalósított kábítószer birtoklása büntette miatt -a Be. XXVI. Fejezet szabályai szerint járjon el és nyilvános ülést tűzzön ki (B.312/2015/23. számú utóirat).

A 2015. október 7. napján megtartott nyilvános ülésen azonban a vádlott bizonyítási indítványt terjesztett elő, ezért a járásbíróság kirendelte az igazságügyi elmeszakértőt és az ügyet tárgyalásra utalta. A 2016. február 4. napján megtartott tárgyaláson a bíróság megállapította a vádtól eltérő minősítés lehetőségét - az I.r. vádlottat érintő tényállási részben a Btk. 176.§ (1) és (3) bekezdés

szerinti kábítószer-kereskedelem büntettének megvalósulását - és az ügyet hatáskör hiányában áttette a Székesfehérvári Törvényszékre (64. számú jegyzőkönyv 2-3. oldal).

Az áttételt követően 2016. március 7. napján a törvényszékre megérkeztek az iratok, azonban nem történt kitűzés annak ellenére, hogy az ügyész 2016. május 30-án tájékoztatást kért a tárgyalás hatánapjáról, tekintettel arra, hogy kiemelt ügyről van szó. Végül - átszignálást követően - a törvényszék csak 2016 decemberében tűzte ki az első tárgyalást 2017. február 23. napjára.

A kiemelt ügyekre vonatkozó szabályokat az elsőfokú bíróság tehát nem tartotta be, mivel nem történt meg 3 hónapon belül a tárgyalás kitűzése, illetőleg jelentős inaktív időszak telt el érdemi intézkedés nélkül a törvényszék előtt folyó elsőfokú eljárásban.

Egyebekben a törvényszék az áttételt követően a bizonyítási eljárást a törvényeknek megfelelően folytatta le. Kihallgatta I.r. és II.r. vádlottakat, **A.A.**, **C.C.**, **E.E.**, **B.B.**, **D.D.** tanúkat, illetőleg az I.r. vádlott szüleit, akik közül az édesapa mentességi jogával élt. Meghallgatta a törvényszék **F.F.** a 2014. augusztus 28. napi szemlén részt vett botanikus szaktanácsadót tanúként, továbbá a vegyész, botanikus, és elmeorvos-szakértőt. Ismertette a szakvéleményeket, valamint az egyéb okiratokat; így a helyszíni szemle jegyzőkönyveit. A tárgyalás anyagává tette a járásbírói szakban lefolytatott bizonyítás eredményét, így az áttétel előtt elkészített elmeszakértői véleményt. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat teljes körben feltárta, így az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó adatokat beszerezte.

A táblabíróág különös gonddal vizsgálta azon védelmi hivatkozást, miszerint nem túl alapos nyomozás folyt, az augusztus 28-i és 30-i szemle szabálytalan volt, melyből következően nem lehetett a pontos mennyiségeket és hatóanyag-tartalmakat meghatározni, ezért - felderítetlenség folytán - megalapozatlan a tényállás.

Az iratokból azt lehetett megállapítani, hogy a nyomozó hatóság nagyon széles körű adatgyűjtést folytatott; az első szemlén botanikus szakértőt vontak be, minden lefoglalt tétel, valamint a le nem foglalt kábítószer tekintetében vegyész-szakértőt rendeltek ki, elmeorvos-szakértőt alkalmaztak, - az I.r. vádlott kezdeti teljes tagadására figyelemmel - DNS vizsgálatot végeztek el genetikai szakértőkkel. Minden szóba jöhető személyt felkutattak, akik bármilyen közvetlen, vagy közvetett információval rendelkeztek az I.r. vádlott tevékenységével összefüggésben, informatikai szakértő által elemeztették a telefonos híváslistákat, utána néztek az I.r. terhelt vagyoni-jövedelmi viszonyainak.

Az I.r. vádlott lakásán végzett szemlék tekintetében **F.F.** botanikus szakértő a tárgyaláson elmondta, hogy a 2014. augusztus 30-án fogatosított pótszemlén nem vett részt, nem tud arra nyilatkozni, miként kerültek oda az erkélyre, 7 db fekete műanyag ládában feltalált növények, ugyanis két nappal korábban a rendőrökkel mindent megnézték az épületben. A 2014. szeptember 1. napján megtartott tárgyszemlén jelen volt a védővel együtt, akivel közösen válogatták és dobták ki a beteg egyedeket az életképesek közül, így azok a vegyész-szakértőhöz már nem is kerülhettek vizsgálatra. Kétségtelen tény, hogy 2014. augusztus 30-án egy névtelen bejelentésre ment ki a rendőrség újabb házkutatást tartani, melyen az őrizetben lévő terhelt és védője nem voltak jelen, a védő értesítésére sem került sor. Nem vonták be a botanikus szakértőt, csupán egy hatósági tanú vett részt az eljárásban (nyomozati irat 201- 207. oldal). A lefoglalással, illetve az újonnan feltalált cannabis növények I.r. vádlott személyéhez való köthetőségével kapcsolatban merültek fel kétségek, ezt azonban az elsőfokú bíróság azzal orvosolta, hogy a 2014. augusztus 30. napján lefoglalt 236 fő vonatkozásában nem állapított meg tényállást és a szemle adatait kirekesztette a bizonyítás köréből. Ezzel a táblabíróág teljes mértékig egyetértett.

A 2014. augusztus 28-án 13.10-től lefolytatott házkutatás tekintetében az ítélet tábla is azt állapította meg, miszerint maga a szemle és a lefoglalás egyaránt törvényesen zajlott le. Ezen belül megfelelt - a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló - 13/2012. (VII.30.) ORFK utasítás 11. pontjában foglaltaknak, amely a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények helyszínére vonatkozó speciális előírásokat tartalmazza. A szemlén jelen volt **G.G.**, az I.r. vádlott édesanyja, úgyis, mint az ingatlan tulajdonosa, **F.F.** botanikus szakértő, továbbá 14.35-től **H.H.** hatósági tanú. E személyek a lábon álló növények és a növényi törmelék feltalálását, lefoglalását figyelemmel kísérték egészen 22.10-ig, a lefoglalást szenvedő **G.G.** nem élt panasszal (nyomozati irat 88-100. oldal). A fotómelléklet teljes egészében dokumentálta a szemle folyamatát.

Az egyik helyiségben talált lábon álló növények 4 csoportba voltak oszthatóak a fejlettségi szintjük alapján, melyből az egyik csoportban csak elszáradt növények voltak. Ezeket egyáltalán nem vették figyelembe. Az élő növényekből álló, különböző méretű és korú csoportokból (4+36+54 db) a darabszám arányában történt a reprezentatív minta biztosítása B/5, B/6 és B/7 szám alatt. Egy másik helyiségben 20+25 db lábon álló kifejlett növény került elő, melyből hasonló módon történt mintavétel E/1 és E/3 szám alatt (89-90. oldal). *A szemlén tehát 139 fő egészséges, élő kendernövény lett lefoglalva.*

Külön bizottság szemlélte ugyanazon a napon 16 óra 16 perctől a terhelt által is használt ... rendszámú Renault ... gépkocsit és a garázst 17.55-ig a hatósági tanúval, majd **G.G.**rel, továbbá 18 óra 41 perctől **F.F.**rel kiegészülve. Ezt követően került sor vádlott neve I.r. vádlott szobájának megtekintésére, ahol a szekrényből, egy műanyag dobozból, 9 tasakban zöldes barna növényi törmelék lett lefoglalva. A szemle a garázsban fejeződött be a motorkerékpár lefoglalásával 22 óra 13 perckor (nyomozati irat 146-167. oldal). A szemle e részeiről is részletes fotódokumentáció készült.

A 2014. szeptember 1. napján megtartott tárgyszemlén részt vett I.r. vádlott, a meghatalmazott védője és **F.F.** botanikus szakértő. A jegyzőkönyvből kiderül, hogy az augusztus 30-án lefoglalt növényeket tartalmazó csomagokat bontották fel, melyek azonban a fent írt eljárási hiba folytán nem képezhették a tényállás részét (nyomozati irat 228-256. oldal). Tekintve, hogy a volt meghatalmazott védő a Be. 81.§ (1) bekezdés b/ pontja értelmében nem hallgatható ki tanúként arra a tényre nézve, amelyről mint védő szerzett tudomást, ez a bizonyítási indítvány nem volt teljesíthető, de nem is teszi felderíttelenné a tényállást abban a részében, amelyet a törvényszék megállapított.

Amennyiben a 2014. augusztus 28-án lefoglalt növényegyedekből történő mintavétel, azok csomagolása, tárolása, majd a szakértőhöz való elszállítása nem a módosított - a visszaélés kábítószerrel bűncselekmény nyomozása során a rendőrség szerveire háruló feladatokról szóló - 26/2009. (OT 15.) ORFK utasítás szerint történt volna, akkor a vegyész-szakértői véleményben erre vonatkozó észrevétel lenne, amilyen azonban nem található (nyomozati irat 638-640. oldal).

Tehát a házkutatás során lefoglalt növényekből szabályosan vett a minták rendelkezésre álltak, azokat a szakértők megvizsgálták, szakvéleményükben rögzítették a tőszámot, illetve hatóanyag-tartalmat is, bár ennek - a lábon álló ültetvény esetében - nincsen minősítést befolyásoló jelentősége a Btk. 461.§ (2) bekezdés és (3) bekezdés a/ pontja értelmében.

A botanikus szakértői vélemény szerint, mely a vegyész-szakértőnek megküldött minták vizsgálata és a szemlejegyzőkönyv anyaga alapján készült, az I.r. vádlott által termelt növényegyedek szaporítása magról történt, valamennyi nőivarú volt, koruk a néhány napos csírától a 7-12 hetes (teljes virágzásban lévő) példányokig terjedt. Különböző Cannabis hibridfajta egyedeiből állt az

ültetvény, melyek hatóanyag tartalma (már érett, feldolgozott formában) egymástól jelentősen eltérhet (nyomozati irat 723. oldal).

A leszüretelt, műanyag tasakokban tárolt, fogyasztásra alkalmas növényi törmelék totál -THC tartalma mérés alapján került meghatározásra (nyomozati irat 728-732. oldal).

A személyi bizonyítékok körében az elsőfokú bíróság megvizsgálta I.r. vádlott védekezését; hogyan alakult az eljárás során a vallomásmegtagadástól a terhére rótt bűncselekmény teljes tagadásig, majd a lemondás a tárgyalásról szóló megállapodás részeként a termesztés elismeréséig. Ezzel szemben állt azonban **A.A.** a tanú vallomása, akit az I.r. vádlott először meg se akarta ismerni, később azzal védekezett, hogy **A.A.** árusította részére a kábítószer, nem pedig fordítva.

A tanú már a 2014. november 11. napján rögzített vallomásában elmondta, hogy még a középiskolából ismeri I. r. vádlottat, de II.r. vádlotton keresztül került vele szorosabb kapcsolatba, akiről tudta, hogy kábítószer fogyasztó és az I.r. vádlottól vásárol. I. r. vádlott egy közös kocsijavítási ügylet után mondta neki, hogy tud eladni marihuánát, ha szükséges. **A.A.** 2014 nyaratól kb. 8 alkalommal vásárolt 1-1 gramm marihuánát az I.r. vádlottól, grammonként 2500 forintért (nyomozati irat 515. és 604. oldal).

II.r. vádlott is azt vallotta a nyomozás során (2014. október 16. napján), hogy 2013-ban, heti rendszerességgel, 1-1 gramm marihuánát vásárolt I. r. vádlottól, aki maga ajánlotta, hogy tud neki eladni. Grammonként 2500 forintot fizetett neki, a drog átadása mindig a **J. nevű** étterem hátsó részénél történt. A termesztésről a II.r. vádlott nem tudott, mint ahogyan arról sem, honnan szerzi be az I.r. vádlott a drogot, illetve kinek ad még el (nyomozati irat 501. és 766. oldal).

A két vásárló gyanúsítottként és a szembesítésen, majd a tárgyaláson is fenntartotta a következetes vallomását, melyek elfogadását és a terhelti védekezés elvetését az elsőfokú bíróság kimerítően indokolta.

A felsorolt és a törvényszék által részletesen elemzett bizonyítási eszközök szerint ahhoz tehát nem férhet kétség, hogy I.r. vádlott különböző fejlettségi fokozatú, 139 növényegyedet számláló marihuána ültetvényt telepített és gondozott, melyet a rendőrség lábon talált fel. A termesztéshez az I.r. vádlott saját vallomása szerint 2-2,5 millió forint értékű felszerelést vásárolt, mely eltűzött mértékű, igen későn megtérülő befektetés lenne, ha pusztán saját fogyasztását kívánta volna fedezni a termésből. Két ismerősének a berendezések megvásárlása előtt is rendszeresen értékesített marihuánát.

A házkutatás során lefoglalásra került az általa használt lakrészben fogyasztásra kész állapotú, kimért, porciózott növényi törmelék, illetve forgalmazásra utaló csomagoló anyagok, őrlőgép és kábítószerrel szennyezett digitális mérleg. Mindezen tényekből logikusan következtetett az elsőfokú bíróság arra a tényre, hogy I.r. vádlott a termelt kábítószer sem kizárólag a maga részére szánta, hanem forgalomba hozatalra is.

Az elsőfokú bíróság tehát mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg, mely azonos bizonyítási anyag mellett a másodfokú eljárásban nem támadható, ezért a védelem hatályon kívül helyezésre, továbbá minősítés változtatásra irányuló fellebbezése nem foghatott helyt.

A tényállás azonban kissé pontatlan, ezért az iratok tartalma alapján - a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel - a másodfokú bíróság kiegészítette, helyesbítette.

A 3. oldal 4. bekezdése után rögzítendő, hogy a Székesfehérvári Járási Ügyészség a B.5104/2014/28. számú, 2015. május 11. napján kelt határozatával a vádemelést **A.A.** tekintetében elhalasztotta.

Ugyanezen a napon kelt B.5104/2014/27. számú határozatával, **G.G.rel** - az I.r. vádlott édesanyjával - szemben az eljárást megszüntette (B.312/2015/1. számú utóiratok).

A 4. oldal utolsó bekezdés utolsó mondatától az 5. oldal első bekezdésével bezárólag az I.r. vádlott elmeállapotának részletes leírása nem a tényállásba, hanem a bizonyítékok értékelési körébe tartozik, ahol meg is jelenik a 13. oldalon, ezért innen mellőzendő.

Az 5. oldal 6. bekezdésében a „kábitószeranyagok anyagokat tárolt” helyett „kábitószer; marihuánát tárolt” szövegrész kerül.

Az ítélet 6. oldalának negyedik, ötödik, hatodik bekezdése mellőzendő, mivel az elsőfokú bíróság a 2014. augusztus 30-án történt pótszemle adatait eljárási hiba folytán kirekesztette a bizonyítás köréből (jogi indoklás 12. oldal). Ezért a tényállásban nincsen helye az ott lefoglalt tőszámnak és a növényi egyedek egyesített hatóanyag-tartalmának.

Ehelyett a 6. oldal 4. bekezdésében kell feltüntetni a 2013. augusztus 28. napi házkutatás során lefoglalt növényi egyedek számát, a zacskókban feltalált marihuána hatóanyag-tartalmát és a minősítést meghatározó mennyiségét, mely ítéletszerkesztési hiba miatt a 11. oldalon, a bizonyíték értékelés körében szerepel. Eszerint a lefoglalt növényi egyedek száma 139 fő, amely meghaladja a jelentős mennyiség felső határát, annak 139 %-a.

Az augusztus 28-án több műanyag tasakban, kiporciózva lefoglalt és megvizsgált növényi törmelék - marihuána - 321,89 gramm totál THC-t tartalmazott, amely önmagában is a *jelentős mennyiség* 268,2 %-a. A kettő együtt a jelentős mennyiség 407 %-át teszi ki (nyomozati irat 630. és 728. oldal).

A 7. oldal 2. bekezdése úgy pontos, hogy **A.A.** 2014. január - augusztus hónapok között, havonta egyszer, vagyis - nem 10, hanem csak - 8 alkalommal vásárolt az I.r. vádlottól, esetenként 1-1 gramm marihuánát, amely összesen 8 gramm.

II.r. vádlott 2013-ban, heti egy alkalommal, vagyis 52 esetben vásárolt I.r. vádlottól 1-1 gramm marihuánát, amely 52 gramm. Az I.r. vádlott összesen 60 gramm marihuánát értékesített a két személy részére, grammonként 2.500 forint ellenében, amely 150.000 Ft árbevételt tett ki.

Mellőzendő a 7. oldal 4. bekezdés utolsó mondata, miszerint „a kábítószer átadása ismeretlen alkalommal és mennyiségben a fentiekén túlmenően is megtörtént”, mivel erre semmilyen bizonyíték nem állt rendelkezésre.

A tényállás végén kell rögzíteni a 10. oldal 3. bekezdésében írtakat, hogy a marihuána milyen keretjogszabályok alapján minősül kábítószernek, illetve veszélyes pszichotróp anyagnak.

A fentiek szerint kiegészített tényállás megalapozott és a Be. 351.§ (2) bekezdés alapján a másodfokú ítélet alapjául is szolgált.

A 11. oldal 2. bekezdése a bizonyítékértékelés köréből mellőzendő, mivel a 2014. augusztus 30-án lefoglalt marihuána megvizsgálásáról szóló vegyész-szakértői vélemény nem kapcsolódik a megállapított tényálláshoz, ezt az elsőfokú bíróság nem használta fel, így nem is értékelhette.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekményt törvényesen minősítette a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulata és a (3) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntettének. Megjegyzi a táblabíróság, hogy a 61. számú - a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló - BKv 3/a. pontjában írtak alapján, az általános részi minősítő körülményt; az elkövetői alakzatot csak szövegesen kell megjelölni a rendelkező részben.

A jogi indokolása csupán annyival egészítendő ki a törvényszék által is idézett 1/2007. Büntető Jogegységi határozat irányadó magyarázata alapján, hogy a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokat foglal magába. E részselekmények; pl. a kábítószer termesztése, kimérése és csomagolása, ehhez szükséges eszközök tartása, továbbá adásvétel útján valósulnak meg, és haszonszerzésre irányulnak. Bármely részselekmény önmagában is befejezetté teszi a bűncselekményt.

I.r. vádlott terhére megállapításra került, hogy értékesített kábítószer, az is hogy termesztette. Nyilvánvalóan készletezésre is volt a jelentős mennyiségű kábítószer, és ahogy az elsőfokú bíróság rámutatott, nagyszámú üres tasak állt rendelkezésre, ami jellemzően a kábítószer kiporciózásához tartozik, marihuánával szennyezett mérleg és őrlőgép került elő, tehát a kábítószer-kereskedelemhez használatos egyéb „felszerelések” is ott voltak az I.r. vádlott által használt lakrészben. Így alappal vont le következtetést az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott vonatkozásában a kábítószer-kereskedelemre.

Az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a vádlott javára és terhére szolgáló bűnösségi körülményeket, azonban mellőzendő, hogy a kábítószer hatóanyaga alatta marad az 1000-szeresét a jelentős mennyiségnek, mert ez nem enyhítő körülmény.

Súlyosítóan hat viszont, hogy többszörösen meghaladja a minősítést megalapozó jelentős mennyiséget a lefoglalt kábítószer mennyisége.

Enyhítő körülmény az I.r. vádlott romló egészségi állapota.

Nyomatékos enyhítő szempont az időmúlás, különös tekintettel a bírói szakban eltelt hosszú, passzív időszakra, ami semmiképp nem róható a vádlott terhére.

Az 1993. évi XXXI. Törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. Cikke szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása. Jelen ügyben azt kell megállapítani, hogy ez a követelmény sérelmet szenvedett, ugyanis 3,5 év telt a bűncselekmények elkövetése óta, melyből a jelentősebb időtartam az elsőfokú bíróság eljárására esik. A másodfokú bíróságnak ezért - figyelemmel a nemzetközi jog és a Kúria gyakorlatára - ezt a jelentős időmúlást, amelyhez hozzá számít az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt 3 hónap, mindenképpen értékelnie kellett a büntetéskiszabása körében.

Az így feltárt bűnösségi körülmények alapján nem osztotta az ítéletábla azt az ügyészi álláspontot, miszerint a büntetési tétel igen magas volta; 5 évtől 20 évig, illetőleg életfogytig terjedő szabadságvesztés miatt - melynek a 15. oldal 6. bekezdésében írtak szerint valóban 12 év 6 hónap a középértéke - nem áll arányban a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya az elsőfokú bíróság által meghatározott joghátránnyal.

A Btk. 79.§-a értelmében a büntetésnek nemcsak az általános visszatartást, hanem az egyéniesítést is szolgálnia kell. A büntetési célok elérése érdekében az ítélőtáblának tehát egyénre szabva, az I.r. vádlott vonatkozásában kellett meghatározni, hogy valóban szükséges e súlyosabb büntetés kiszabása.

E körben arra vont következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság által a büntetési tételkeret minimumában kiszabott szabadságvesztés büntetés I.r. vádlott vonatkozásában elegendő, ugyanakkor szükséges is, ezért annak sem jelentős enyhítésére, sem súlyosítására törvényes okot nem látott, kismértékű változtatásnak pedig nincsen helye. (16/2007. BK vélemény 2. pont)

A bírói gyakorlat szerint az elkövető bűnösségének kisebb foka, büntetlen előélete, a cselekmény elkövetésének méltányolható indoka és megromlott egészségi állapota összességében indokolhatja a Btk.35.§ (2) bekezdés alapján az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását (BH2000. 45.). A fegyház fokozat helyett börtön fokozat alkalmazása tehát helyes, mivel erre alapot teremt az I.r. vádlott rossz egészségi állapota.

A másodfokú bíróság pótolja a cselekmény jellege miatt helyesen és a szabadságvesztés büntetéssel arányos mértékben alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés jogszabályi alapját, melyet a törvényszék a Btk. 61.§ (1) bekezdése és a 62.§ (1) bekezdése szerint szabott ki.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor vagyonekobbzást rendelt el I.r. vádlottal szemben az 1/2008. Büntető Jogegységi határozat iránymutatása és a Btk. 74.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján. Ezek kimondják, hogy a kábítószer-kereskedelemmel összefüggésben szerzett vagyon a kötelezően alkalmazandó vagyonekobbzás alá tartozik.

Ugyanakkor nincsen tényállásbeli alapja annak, hogy az I.r. vádlott szobájában lefoglalt 787.500 Ft teljes egészében az értékesítésből befolyt jövedelem volt.

Egyrészt - a megfordult bizonyítási teher szerint - a terhelt édesanyja megkísérelte ésszerű érvekkel igazolni a feltalált készpénz eredetét. Nem zárható ki tehát, hogy a terhelt valóban a vendéglátó ipari vállalkozásukból származó bevételt dugdosta a szobájában az apja elől.

Másrészt kizárólag a II.r. vádlott és A.A. részére eladott kábítószer-mennyiségre és abból befolyt összegre történt ténymegállapítás az ítéletben, amely 150.000 forint.

A lefoglalt és természetben meglévő kábítószerre az elkobbzás mellett vagyonekobbzás már nem alkalmazható a 69/2008. Büntető Kollégiumi vélemény II. pontja értelmében.

A kifejtettekből következik, hogy a teljes lefoglalt 787.500 Ft vonatkozásában az ítélőtáblának a vagyonekobbzást módosítania kellett - annak ténybeli és jogi alapja hiányában - az eladásból szerzett 150.000 forint erejéig.

A lefoglalt pénz 150.000 forinton felüli részét - 637.500 Ft-ot -, továbbá a terhelt tulajdonát képező ULG 987 forgalmi rendszámú (Ducati típusú) motorkerékpárt és a hozzá tartozó (190. tételeszámon kezelt) indítókulcsot, valamint (195. alatti) forgalmi engedélyt a Be. 157.§ (1) bekezdés III. fordulat értelmében a bűnügyi költség biztosítására visszatartani rendelte.

Hasonló tartalmú döntést hozott a Székesfehérvári Járásbíróság 5.Bny.170/2015/3. számú végzésével elrendelt - a terhelttől lefoglalt berendezések - előzetes értékesítéséből befolyt 16.000 Ft vonatkozásában is, melyet nem beszámítani, hanem visszatartani kell az idézett jogszabályi hely és a Be. 156.§ (4) bekezdés alapján a vádlottat terhelő vagyoni jellegű intézkedések fedezetére.

A nyomozási bíró határozatában valamennyi tárgy szerepel, amelyeket nem sikerült olyan magas áron értékesíteni, mint amennyiért I.r. vádlott ezeket beszerezte. Ha esetleg lenne még olyan bűnjel, ami nem került előzetes értékesítésre és valóban nem történt róla rendelkezés, arról különleges eljárás keretében rendelkezett az elsőfokú bíróság.

Korrekcíót igényelt a bűnjelekről történt döntés, mivel az elsőfokú bíróság által az iratok mellékleteként kezelni rendelt - a Bj.244/2015/19. sorszám alatti olló kivételével (ami a kiadandó ingóságok között is szerepel) - 17., 18., 25., 26., 188., 189. sorszám alatti cigarettacsikk, lábbeli, nyomtörődék, DNS-minta értéket nem képviselnek, a továbbiakban már nincsen rájuk szükség. Ezért a lefoglalás megszüntetését követően a megsemmisítésük indokolt a Be. 155.§ (1) és (8) bekezdés értelmében.

A bűnügyi költség összege tekintetében a táblabíróság osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy azok a költségek, amelyek nem vonhatók a vádlott cselekményével összefüggésbe, azoknak a megfizetésére nem kötelezhető.

A költségjegyzék 18./ tétele alatt szerepel annak a vegyész-szakértői vizsgálatnak a költsége, amely a 2014. augusztus 28. és 30. napjain lefoglalt kábítószerrel kapcsolatban egyaránt tartalmaz megállapításokat (nyomozati irat 638. oldal). Pontosan nem volt elkülöníthető, hogy a szakértő mennyi munkát végzett az augusztus 30-ai és mennyit a 28-ai mintákkal, ezért nem állapítható meg, vajon mennyi az a költségrész, amely az eljárási hiba miatt kizárt bizonyítékok vizsgálatával keletkezett. Ezért a szakvélemény elkészítésével felmerült 578.485 forintot teljes egészében az állam viseli a volt gyanúsítottak költségeivel keletkezett 363.474. forint (költségjegyzék 7., 15., 19-21. és 23. tétel) mellett.

A további bűnügyi költséget, melyek a megállapított tényállás felderítéséhez szükséges bizonyítási eljárásokhoz tartoznak, a vádlottnak kell viselnie a Be. 338.§ (1) bekezdés I. fordulatóból következően. Az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben az 5-15 évig, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény nem olyan csekély tárgyi súlyú, amivel szemben aránytalanul nagy volna - a fent írtak szerint - a vádlottra háruló bűnügyi költség, ezért az ítéletábra nem látta alkalmazhatónak a Be. 338.§ (4) bekezdésben írt méltányossági szabályt.

Az I.r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege tehát 6.804.280 Ft, míg 941.959 Ft bűnügyi költség az állam terhén marad a Be. 238.§ (2) bekezdés II. fordulója értelmében.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, azokat a másodfokú felülbírálat nem érintette.

A fentiek szerint a Győri Ítéletábra a Székesfehérvári Törvényszék 2017. november 9. napján kihirdetett 7.B.10/2016/36. számú ítéletét a vagyonekhoz és a járulékos rendelkezések tekintetében a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta a Be. 371.§ (1) bekezdése alkalmazásával.

Győr, 2018. február 21.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatásokkal a Székesfehérvári Törvényszék 7.B.10/2016/36. ítélete I.r. vádlott vonatkozásában 2018. február 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2018. február 21.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke